

DOMINICA MISERICORDIA DOMINI. Sermo II.
in ordine. XLI.

EGO sum pastor bonus. Ioan. de-
cimo.

Licet do-
minus
multos
nobis de-
derit sa-
lutis mi-
nistros
ramen
se pasto-
rem opti-
mum co-
stituit.

In omnibus nobis abundè mi-
sericordiam suam & bonitatem osten-
dit dominus, sicut in diuersis psal. ait pro-
pheta: Misericordia eius præueniet me:
& misericordia quoq; tua ante oculos
meos, misericordia tua subsequetur
me omnibus diebus vitæ meæ. Sed &
post hanc vitam quid? Qui coronat me
me inquit, in misericordia, & miseratio-
nibus. Cum enim nõ esse mus, nos crea-
uit, cum male essemus reparauit, dum
reparati sumus, ne deficiamus, pas-
cit, & defendit, & consummatos tandem
beatificè coronabit. Cuius si causam q̄-
rimus, non nisi bonitatem Dei diligen-
tis nos misericorditer inuenimus. Nam
quo ad opus creationis ait Magister
suis. 1. secundi. Credamus rerum crea-
tarum celestium, vel terrestrium, visi-
bilibus, vel inuisibilibus causam non es-
se, nisi bonitatem creatoris. Hinc Aug.
1. de doctrina christiana: Quia inquit,
bonus est Deus, nos sumus. Boe. lib. 3.
de consol. Quem non externæ pepule-
runt fingeret causæ &c. Quo ad opus re-
parationis ait Ber. serm. 2. de Penteco.
Verbum Dei in sublimi constitutum;
vt ad nos descenderet, propria benigni-
tas inuitaret, misericordia traxit, cha-
ritas verbis, & miraculis manifesta-
uit. Ob hoc enim (vt ait Isido. lib. de sum-
mo bo. ca. 14.) venit medicus dum esse
infirmi, patefecit vuln⁹, composuit
semetipsum, & de sua morte nobis me-
dicinam aperauit, vt non esset tantum
ostensor vulneris, sed sanator. Verum
quid prodest medicinam composuisse,
nisi sit, que in vulnere applicet? Aut
quid prodest sanatum esse, nisi sit, qui à
vulnere antebus defendat, & in acquisita
sanitate foueat, & conseruet? Ad quod
opus licet multos nobis ordinauerit, mi-
nistrium circa nos agentes, sicut dicit
apostolus: Sic nos existimet homo sicut

ministros Christi, & dispensatores mi-
nisteriorum eius 1. Cor. 4. Non tamen
sua circa nos cessauit sollicitudo. Sed si-
cut olim promisit patribus dicentes:
Egoiple requiram oues meas, & visita-
bo illas, sicut visitat pastor gregem suū.
Ego pascam oues meas. Quod perierat
requiram, quod abiectum erat, reducā,
quod fractum fuerat, alligabo, quod in-
firmum erat, consolidabo, & quod pin-
gue, & forte, custodiam. Ezech. 2. 4. Ita
nobis impleuit optimus dominus dice-
ns: Ego sum pastor bonus. Aue Ma-
ria. Primo recitabitur euangelium. Se-
cundo elicietur ex eodem documen-
tum.

Euangelium: Ego sum pastor bonus
&c. In hoc euangelio tam gregis domi-
nici pastores, quam propriæ pastorum
oues, & designantur, & erudiuntur. Di-
scernit etenim dominus inter pastore,
mercenarium, atq; lupum, singulorum
describit proprietates, formam quoque
edidit, quam imitentur pastores. Sed &
oues proprias distinguit ab alienis, nõ
vtiq; ouibus, sed he dis. De quibus quo-
niam priori sermone circa hoc ipsum
euangelium plura locutum me recolo,
ideò nunc non repeto. Dumtaxat ad-
monitos esse cupio vniuersos in regimi-
ne constitutos, vt non mercenarii, mul-
tò minus lupi, sed pastores boni esse sa-
tagant, vt non de honore, temporalib⁹
lucris, terrenis commodis gaudeant,
sed magis impositum onus sentientes
semper timeant, & ingemiscant, ne sua
ex culpa oues domino pereant. Atten-
dat Paulum hominem vsq; in tertium
cælum raptum 2. Cor. 12. & ineffabi-
lium verborum participem factum, nõ
audentem loqui aliquid eorum, qui in
se non efficit Christus. Rom. 15. nihil si-
bi coniectum. 1. Cor. 4. Qui didicit, in
quibus sufficeret, sciens humiliari, abũ-
dare, facitari, esurire, & penuriam pati-
ad Phil. 4. Omnia arbitratum, vt ster-
cora vt Christum lucrificeret ad Phil.
3. Qui cum liber esset ex omnibus, om-
nium se fecit seruum, vt plures lucrifa-
ceret, omnibus omnia factus, iudeis tan-
quam iudeus, infirmis infirmus, vt om-